

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Νεοχωρούδας και ο Κορωνοϊός

Νηπιαγωγείο Νεοχωρούδας

Το Νηπιαγωγείο Νεοχωρούδας, την περίοδο κλεισίματος των σχολείων, εξαιτίας της Πανδημίας του Covid-19, βρήκε νέα είσοδο στα σπίτια των παιδιών.

Χρησιμοποιώντας την Ασύγχρονη Εκπαίδευση μέσω του blog του Νηπιαγωγείου Νεοχωρούδας

<http://blogs.sch..gr/nneocho>

και της διαδικτυακής φόρμας <https://forms.gle/rKPPV2w9yvsyg6fo9>

προσκάλεσε τα παιδιά και τους γονείς τους να απαντήσουν σε ένα ερωτηματολόγιο δημιουργικής γραφής.

Στόχος μας ήταν αφενός μεν να απασχολήσουμε τα παιδιά, αφετέρου να δούμε πώς αισθάνονται απέναντι σε αυτή τη στιγμή και να εκδηλώσουν τα συναισθήματά τους.

Μέσα από αυτό προέκυψαν τα παρακάτω παραμυθάκια, παιδιών νηπιαγωγείου και ανθρώπων που θέλησαν να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό μας.

Η σειρά με την οποία μπήκαν οι συγγραφείς, ήταν η σειρά με την οποία απεστάλησαν στη διαδικτυακή φόρμα.

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020, με αφορμή την

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

τα μετατρέπουμε σε διαδικτυακά παραμύθια, για να διαβαστούν από όποιον το επιθυμεί.

Νηπιαγωγείο Νεοχωρούδας

Μια φορά κι ένα καιρό ο Κωνσταντίνος, έπαιζε στο δωμάτιο του αμέριμνος.

Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει

ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν κακός.

Το χρώμα του ήταν άσπρο και το σχήμα του είναι σαν κορώνα ή σαν στέμμα.

Είχε μια μεγάλη πορτοκαλί κορώνα.

Ο Ντίνος έτρεξε μακριά γιατί φοβήθηκε τον μεγάλο Κορωνοϊό. Ξενώθη πολύ

φοβισμένος.

Ο Κορωνοϊός είπε : “Να μείνεις στο σπίτι σου μέσα, γιατί αν βγεις θα σε βρω!”

Ο Ντίνος απάντησε: “Θα κάτσω σπίτι και δεν θα βγω για να μην με βρεις και

να κερδίσω”.

Τότε ο Ντίνος πήρε μια μεγάλη ανάσα και είπε: “Επιτέλους ο Κορωνοϊός έφυγε

από το σπίτι μου.”

Και ζήσατε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έφυγε μια και καλή !!!!

Όνομα Συγγραφέα

Ντίνος και Πάγος Κόντρα

Μια φορά κι ένα καιρό η μαμά έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός είχε μάτια άγρια και κλειστά. Κοιτούσε με τα μάτια αγριεμένα και τα δόντια σφιχτά. Ήταν πολύ θυμωμένος.

Το χρώμα του ήταν καφέ και μαύρο. Ήταν τετράγωνος.

Είχε μία πολύ μικρή κορωνίτσα, χρώματος καφέ και μαύρο. Η κορωνίτσα του δεν είχε χρυσάφια, είχε μόνο λάσπες.

Η μαμά έφυγε σφαίρα να πάρει το σπασί της. Η μαμά ήταν θυμωμένη με τον Κορωνοϊό.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Θα σε πάρω μαζί μου, για να σε σκοτώσω στο μουσείο μου."

Η μαμά είπε: "ΟΧΙ".

Η μαμά πήρε μία μεγάλη ανάσα και άρπαξε το σπαθί της. Του έβαλε καλό σαπουνί πάνω στο σπαθί και του έριξε σαπουνί στα μάτια. Όταν τελείωσε του πέταξε στα σκουπίδια.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός: ζει μέσα σε ένα κλειδωμένο κάδο σκουπιδιών για πάντα. Και θα μείνει για πάντα στα σκουπίδια.

Όνομα Συγγραφέα

Χριστίνα Καραμουσαλίδου

Μια φορά κι ένα καιρό η Εμμέλεια . έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη.
Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να
δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν Άσχημος .

Το χρώμα του ήταν γκρι και το σχήμα του τετράγωνο.
Είχε μία μικρή καφέ κορώνα.

Η Εμμέλεια πλησίασε κοντά, ένωθε ατρόμητη!

Ο Κορωνοϊός είπε : "Έλα εδώ κοριτσάκι!"

Η Εμμέλεια απάντησε: "Φύγε. Δεν μπορείς να με πλησιάσεις γιατί έχω
καθαρά χέρια."

Τότε η Εμμέλεια πήρε μια μεγάλη αγάσα και τον έσπρωξε πολύ πολύ
μακριά .

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έφυγε και δεν ξανά ενόχλησε ποτέ κανέναν.

Όνομα Συγγραφέα
Λουίζα Κουσουτή

Μια φορά κι ένα καιρό το χέρι έπαιζε στο δωμάτιο του αμέριμνο. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν ένα τερατάκι με βεντούζες.

Το χρώμα του ήταν Μαύρο, γκρι, και το σχήμα του ήταν στρογγυλό. Είχε μια μεγάλη άσπρη κορώνα

Το χέρι πλησίασε γιατί του φάνηκε περίεργο το τερατάκι.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Μη πληθείς ποτέ για να κάνουμε παρέα ."

Το χέρι απάντησε : "φεύγω αμέσως να πλυθώ!!!"

Τότε το χέρι πήρε μια μεγάλη ανάσα και πλύθηκε με ζεστό νερό και σαπούνι!!

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός..... έφυγε στον υπόνομο!

Όνομα Συγγραφέα

Μαρία Κουσανοπούλου/1ο ολοήμερο Νηπιαγωγείο Παλαιοκάστρου

Μια φορά κι ένα καιρό η Ευαγγελία έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν ένα φάντασμα τεράστιο.

Ήταν λευκό σαν ένας μεγάλος κύκλος.

Η κορώνα ήταν πολύ μεγάλη και είχε χρώμα ασημένιο

Η Ευαγγελία βλέποντας το φάντασμα φοβήθηκε και έτρεξε στην αγκαλιά της μαγούλας της.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Ελα Ευαγγελία μην φοβάσαι δεν είμαι τρομακτικό σαν φάντασμα και σου έχω μια έκπληξη."

Η Ευαγγελία απάντησε: “Η μοναδική έκκληση που μπορεί να μου κάνει είναι να με κολλήσεις και εγώ με την σειρά μου να κολλήσω τους ανθρώπους που αγαπώ.”

Τότε Η Ευαγγελία πήρε μια μεγάλη ανάσα και είπε στο Κορωϊό: “ Φύγε από εδώ αλλιώς θα σε μαλώσω. Οι άνθρωποι που με αγαπούν μου κάνουν καλύτερες εκτιμήσεις. Παραμύθια παιχνίδια πάρτι και γιορτές.”

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωϊός έφυγε

στεναχωρημένος που δεν κατάφερε να με ξεγελάσει, είμαι πολύ χαρούμενη που θα ανοίξει πάλι το σχολείο μου και θα δω τους φίλους μου και την δασκάλα μου, που τόσο πολύ μου έλειψαν!!!

Όνομα Συγγραφέα

Ευαγγελία Δαμάσκου

Μια φορά κι ένα καιρό η γατούλα έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν κόκκινος και στρογγυλός.

Είχε μία μικρή, χρυσή κορώνα.

Η γατούλα έτρεξε μακριά γιατί φοβόταν.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Μη φοβάσαι γατούλα δε θα μείνω για πολύ ακόμα."

Η γατούλα απάντησε: "Να φύγεις μακριά για να ξαναβγούμε τα παιδάκια έξω να παίξουν"

Τότε η γατούλα πήρε μια μεγάλη ανάσα και ξαναπήγε στο δωμάτιό της.

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έφυγε μια και καλή και πήγε αλλού.

Όνομα Συγγραφέα

Κωνσταντίνος Σιναγός

Μια φορά κι ένα καιρό η Μπέλα η γάτα έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός είχε στέμμα και τρία πόδια και τρία χέρια κόκκινα. Είχε χρώμα κίτρινο και σχήμα σφαίρας.

Η κορώνα του είχε μεσαίο μέγεθος και είχε κόκκινο χρώμα με κίτρινες μπαλίτσες στην άκρη.

Η Μπέλα η γάτα έτρεξε μακριά και ένωθε άσχημα.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Έλα κοντά μου δεν θα σου κάνω κακό γατούλα."

Η Μπέλα η γάτα απάντησε: " Αλήθεια μου λες;" και εκείνος είπε "Ναι. Φυσικά, αλήθεια λέω."

Τότε η Μπέλα η γάτα πήρε μια μεγάλη ανάσα και ήρθε κοντά του και κόλλησε την μουσούδα της στην μύτη του. .

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έγινε φίλος με την Μπέλα.

Όνομα Συγγραφέα

Αναστασία Ανδρίτσιου

Μια φορά κι ένα καιρό η Μάγδα έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν σαν μια μπάλα με πολλά πόδια κ χεριά.

Ήταν κόκκινος με λίγο πράσινο κ ήταν στρογγυλός.

Η κορώνα του ήταν μεγάλη και είχε χρώμα ροζ.

Η Μάγδα ένιωθε φοβισμένη κ έτρεξε μακριά.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Μη φοβάσαι δε θα σου κάνω κακό."

Η Μάγδα απάντησε: "Φοβάμαι να μην αρρωστήσω γι' αυτό δεν σου ανοίγω την πόρτα."

Τότε η Μάγδα πήρε μια μεγάλη ανάσα και άνοιξε την πόρτα, όμως φόρεσε μάσκα κ έπλενε συνέχεια τα χεράκια της.

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός πήγε επιτέλους στίτι του.

Όνομα Συγγραφέα

Μάγδα Τσομπάνη

Μια φορά κι ένα καιρό η Άυχή έπαιζε στο δωμάτιο του/της αμέριμνος/η. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός. Ξμοιάζε σαν να ήταν ένας κακός εφιάλτης.

Ο Κορωνοϊός είχε μεγάλα μυτερά δόντια.

Το χρώμα του ήταν κόκκινο - πορτοκαλί και ήταν στρογγυλός.

Η κορώνα του ήταν μεγάλη και ήταν χρυσή, έμοιαζε σα βασιλιάς.

Η Άυχή τρόμαξε και έφυγε μακριά.

Ο Κορωνοϊός είπτε : "Μη φοβάσαι. Έλα να σε κάνω αγκαλιά."

Η Άυχή απάντησε: "Όχι. Πρέπει να προστατευτώ εγώ και η οικογένεια μου."

Τότε η Άυχή πήρε μια μεγάλη ανάσα και φύσηξε δυνατά να φύγει μακριά.

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός ΔΕΝ επέστρεψε ΠΟΤΕ.

Όνομα Συγγραφέα

Άυχή Λεύκα.

Μια φορά κι ένα καιρό ο Στάθης έπαιζε στο δωμάτιο του αμέριμνος. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν ένας άσχημος βασιλιάς μαύρος και χοντρός.

Έιχε μεγάλη κορώνα και ήταν κόκκινη!

Ο Στάθης φοβήθηκε και έκλεισε όλες τις κουρτίνες του σπιτιού.

Ο Κορωνοϊός είπε :“Αφού κρύφτηκες και έχω φεύγω!”

Ο Στάθης απάντησε:: “Να φύγεις και να μην ξαναέρθεις!”

Τότε ο Στάθης πήρε μια μεγάλη ανάσα και χάρηκε. Φώναξε δυνατά: “Ουφφφ, επιτέλους!”

Και ζήσαμε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός πήγε μακριά!

Όνομα Συγγραφέα

ΣΤΑΘΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Μια φορά κι ένα καιρό Ιππότης, που εξολόθρευε μικρόβια έπαιζε στο δωμάτιο του αμέριμνος. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός. Ο Κορωνοϊός ήταν μικρός, άγριος, είχε θυμωμένο πρόσωπο και ήταν γεμάτος μικρά ποδαράκια σκορπισμένα στο σώμα του.

Ήταν κόκκινος και είχε το σχήμα του κύκλου.

Φορούσε μία μικρή, κίτρινη κορώνα στο κεφάλι.

Ο Ιππότης στην αρχή φοβήθηκε τον επισκέπτη του και έμεινε μακριά του.

Ο Κορωνοϊός είπε :**“Ήρθα για να μείνω επάνω σου, στα πράγματά σου και σε όλο το σπίτι σου. Θα κάνεις αυτά που θα σου λέω εγώ.”**

Ο Ιππότης πήρε θάρρος, πλησίασε τον Κορωνοϊό και του είπε ότι ο οργανισμός του είναι πολύ γερός και δεν δέχεται απρόσκλητους επισκέπτες. Επίσης, του είπε ότι έχει ένα σπασί, που αν χρειαστεί θα το χρησιμοποιήσει εναντίον του.

Ιππότης πήρε μια μεγάλη ανάσα, τόσο δυνατή, σαν αυτή, που πήρε ο λύκος και γκρέμισε τα σπίτια των τριών γουρουγιών, φύσηξε και έδωσε μακριά τον Κορωνοϊό.

Και ζήσατε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός βρέθηκε μακριά από τη γη, σε άλλον πλανήτη. Έτσι οι άνθρωποι σώθηκαν από αυτόν για πάντα.

Όνομα Συγγραφέα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΕΚΗΣ

Μια φορά κι ένα καιρό η Λούσι έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν θυμωμένος και κίτρινος.

Η κορώνα του ήταν μεγάλη και ροζ.

Η Λούσι πλησίασε κοντά τρομαχμένη!

Ο Κορωνοϊός είπε : "Θα σε κολλήσω!"

Η Λούσι απάντησε: "ΟΧΙ!"

Τότε η Λούσι πήρε μια μεγάλη ανάσα και τον φύσηξε.

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός χειρότερα...

Όνομα Συγγραφέα

Μαργαρίτα Παπαδοπούλου

Μια φορά κι ένα καιρό η Αριάδνη έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός έμοιαζε σαν μια πολύχρωμη μπάλα. Είχε τα χρώματα του ουράνιου τόξου και ήταν στρόγγυλος. Φορούσε μια μεγάλη χρυσή κορώνα. Η Αριάδνη πλησίασε κοντά γιατί ήταν περήφνη και ενθουσιασμένη από τον καινούριο επισκέπτη.

Ο Κορωνοϊός είπε : “Σου αρέσει που περνάς τόσο πολύ χρόνο με τους γονείς σου στο σπίτι;”

Η Αριάδνη απάντησε: “Είναι υπέροχα. Συνεχώς δουλεύω ενώ τώρα είμαστε συνέχεια μαζί.”

Τότε η Αριάδνη πήρε μια μεγάλη ανάσα και έτρεξε να πιάει να μαγειρέψει με τη μαμά της.

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός συνέχισε το ταξίδι του μακριά μέσα στο σύμπαν!

Όνομα Συγγραφέα

Τιώτα Νάκου/ Νηπιαγωγός στο Νηπιαγωγείο Νεοχωρούδας

Μια φορά κι ένα καιρό ο λύκος έπαιζε στο δωμάτιο του αμέριμνος. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν μαύρος, κακός και βρωμούσε.

Ήταν μαύρος και το σχήμα του ήταν στρογγυλό με κέρατα.

Η κορώνα του ήταν μικρή και το χρώμα της ήταν μοβ.

Ο λύκος έτρεξε μακριά φοβισμένος.

Ο Κορωνοϊός είπε : **“Ναι έρθω στο σπίτι σου και όλα οι άνθρωποι να κολλήσουν;”**

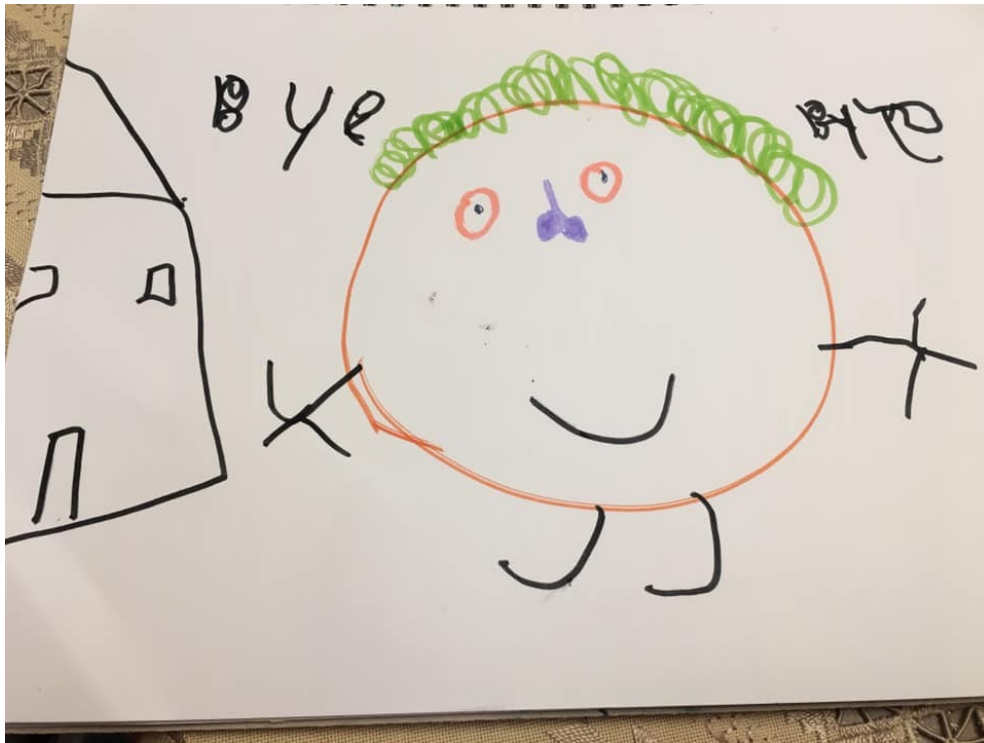
Ο λύκος είπε: **“Όχι, αυτό δεν θα το κάνω αυτό ποτέ!”**.

Τότε ο λύκος πήρε μια μεγάλη ανάσα και πήρε αντισηπτικό και έβαλε στο πόδι του και του έδωσε μια μεγάλη κλωτσιά!

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έφυγε για πάντα.

Όνομα Συγγραφέα

Σαρμή Μαρία - Συναξιούχος

Μια φορά κι ένα καιρό η Μαρία έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός ήταν κακός, πράσινος και στρόγγυλος. Φορούσε μια μεγάλη πορτοκαλί κορώνα.

Η Μαρία πλησίασε κοντά.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Ήρθα για να σε βρω!"

Η Μαρία απάντησε: "Να φύγεις από το σπίτι μου και από όλο τον κόσμο."

Τότε η Μαρία πήρε μια μεγάλη ανάσα και ανακουφίστηκε γιατί ένωσε ότι επιτέλους κατάφερε να νικήσει τον Κορωνοϊό!

Και ζήσαγε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός έφυγε για πάντα φοβισμένος!

Όνομα Συγγραφέα

Μαρία Σαρμή

Μια φορά κι ένα καιρό η Χριστίνα έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ο Κορωνοϊός είχε μια μεγάλη κόκκινη κορώνα, κόκκινα πόδια και κόκκινη μύτη. Ήταν κίτρινος και στρογγυλός.

Η Χριστίνα πλησίασε κοντά αλλά δεν άνοιξε το παράθυρο. Στην αρχή ήταν φοβισμένη όμως μετά χαρούμενη γιατί ήταν μέσα στο σπίτι.

Ο Κορωνοϊός είπε : "Αν ανοίξεις το παράθυρο θα σε αρρωστήσω."

Η Χριστίνα απάντησε: “Δε θα το ανοίξω. Δε θέλω να αρρωστήσω.”

Τότε η Χριστίνα πήρε μια μεγάλη ανάσα και πήγε πάλι στο δωμάτιο για παιχνίδι.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα..... κι ο Κορωνοϊός χειρότερα!!!

Όνομα Συγγραφέα

Χριστίνα Τραικού

Μια φορά κι ένα καιρό η μικρή γη έπαιζε στο δωμάτιο της αμέριμνη. Κάποια στιγμή άκουσε ένα χτύπημα στο τζάμι. Πλησίασε δισταχτικά να δει ποιος ήταν. Δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ο Κορωνοϊός.

Ήταν ένα απωθητικό πλάσμα. Τα μάτια του ήταν μικρά σαν σχισμές, τα φρύδια του έσμιγαν και τα δόντια του ήταν άγρια και έτρεχαν σάλια. Το σώμα του όλο ήταν καλυμμένο με ένα στρώμα μούχλας και γλίτσας και το σχήμα του ήταν ακανόνιστο.

Έδειχνε να είναι πράσινος της γλίτσας και έμοιαζε βρωμερός.

Τρίχες κάλυπταν όλο το κορμί του, όμως βρώμικες, λασπώδεις και γλιτσιασμένες.

Στο κεφάλι του φορούσε μια φανταχτερή, τεράστια κορώνα, που γυαλοκοπούσε. Μα τί στο καλό πλάσμα ήταν αυτό;

Η μικρή γη πλησίασε αθώα και ανέμελη. Δεν ήξερε τί ήταν και ήταν περίεργη... όμως έμοιαζε απειλητικό αυτό το πλάσμα....

Η γη είχε ακούσει για ένα πλάσμα άσχημο και κακό, που πήγαινε κοντά στους ανθρώπους και τους κολλούσε μία φοβερή αρρώστια, που αρρώσταινε πολύ σοβαρά τους παππούδες και τις γιαγιάδες. Και τότε κατάλαβε... Ήταν αυτό το φοβερό πλάσμα.

Ο Κορωνοϊός, με σάλια που έτρεχαν και φωνή άγρια και παραπλανητική, είπε:

“Γεια σου μικρή μου γη. Ήρθα να σε κατακτήσω. Άνοιξε μου την πόρτα σου κι έλα να κάνουμε μία βολτίτσα. Θα περπατήσουμε στην παραλία, θα κάνουμε μπαγάκι, θα παίξουμε ποδόσφαιρο και θα είμαστε πολύ ευτυχισμένοι.”

Η μικρή γη, που είχε κατάλαβει πια, ότι ήταν αυτό το φοβερό τέρας κατάστρωσε ένα μικρό σχέδιο.

Έβαλε μία μικρή πιπίλα πλαστική στον κήπο, έβαλε μέσα πολλά απολυμαντικά και άφθονο σαπουνί και τη χέμισε ζεματιστό νερό.

Τότε πονηρά απάντησε: "Θα ήθελα πολύ να παίξω μαζί σου όλα αυτά τα παιχνίδια και να τρέχω στον ήλιο και στο πάρκο, όμως, πριν να σου ανοίξω την πόρτα, θα ήθελα να κάνεις ένα μπαγάκι στην πισιλούλα, έξω στον κήπο." Ο Κορωνοϊός, επειδή ήθελε τόσο να κατακτήσει τη μικρή γη, μπήκε στην πισίνα και άρχισε να φωνάζει: "Ααααα, Καίγομαι, Βοήθεια, αυτό το σαπούνι μου καίει την επιδερμίδα. Διώχνει τη γλίτσα και τη λάσπη, που με τόσο κόπο έβαλα επάνω μου.... Με κάνει να πονάω... Βοήθειααααα..." Όταν πια σταμάτησαν οι φωνές, ο Κορωνοϊός είχε φύγει για ΠΑΝΤΑ....

Και ζήσαμε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.... κι ο Κορωνοϊός πάντα ψάχνει τρόπο να επανεμφανιστεί.....

Όμως η γη, ελεύθερη παίζει και τραγουδάει...
αλλά ποτέ δεν ξεγελιέται... πάντα επαχρυπνάει.....

Όνομα Συγγραφέα

Σαρμή Πασχαλιά- Νηπιαγωγός στο Νηπιαγωγείο Νεοχωρούδας